

[Brorsen.]

være med til, naar Loven nu skulde fornyes, at fastsætte en Aldersgrænse for Spejderne med Hensyn til Adgang til at bære Uniform.

Det er dér, vi har sat ind fra Venstres Side, og her er vi blevet imødekommet fra Regeringspartierne Side. Jeg røber ingen Hemmelighed ved at udtale, at man har talt om at ændre 16 Aar til 17 Aar, ja; der var endda nogen Udsigt til, at man vilde gaa op til 18 Aar; men her maatte vi sige: vi vil overhovedet ikke have nogen Aldersgrænse, hvis man ønsker for Medvirken til en midlertidig Forlængelse af denne Lovgivning. Jeg maa hilse med Tilfredshed, at vi paa dette Hovedpunkt er blevet imødekommet. Hvis det ikke var sket, vilde vi ikke have medvirket til, at denne Lov kunde fortsætte.

Men det er jo nødvendigvis saaledes, at naar man slutter et Kompromis, saa er der enkelte Ting, som man er mindre tilfreds med. Mon det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke kender det? Det, det kommer an paa med Hensyn til Kompromisser og Forlig, det er jo at se, hvad det er, man slutter Forlig om. Nu skal jeg ikke komme ind paa de mange forskellige Betragtninger, der kunde gøres gældende her, men i al Almindelighed synes jeg, at naar Det konservative Parti har sluttet Forlig med Regeringspartierne, har det altid været uheldige Forlig; medens vi derimod har været mere heldige med Hensyn til de Overenskomster, vi har truffet med Regeringspartierne. Men det er jo derom, Vælgerne skal dømme; det kan ikke nytte, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og jeg og andre diskuterer det her, for det bliver vi jo ikke enige om.

Men vi har altsaa den Opfattelse, at det vil være formaalistjensligt at have en Lovgivning som denne endnu et Stykke Tid. Loven skal efter Ændringsforslaget have Gyldighed til 1. April 1936. Fra Regeringens Side var der stillet Forslag om, at den skulde gælde Aaret 1936 ud, men jeg tror nu, det har sin Betydning, at vi stadig har Haand i Hanke med et Spørgsmaal som dette, og derfor kommer den nye Lov kun til at gælde godt et Aars Tid, 15 Maaneder.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtaler, at det er aldeles upaakrævet at have en Lovgivning som denne. Jeg maa hertil sige, at det for os vejer betydeligt mere, hvad der er kommet frem i 1933, da vi fik Loven, og hvad der frémdeles kommer frem nede fra de sønderjyske Landsdele. Vi maa dog alle være interesserede i en rolig Udvikling dernede, og det kan derfor ikke være os ligegyldigt, naar saa godt som alle

Folk paa de ledende Poster dér erklærer, at det har sin Betydning for Forholdene netop i denne Landsdel, at der eksisterer et Forbud mod at gaa i Uniform. Jeg tror for Resten ogsaa, at det for det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers egen Skyld er meget godt, at hans politiske Stormtropper ikke bliver uniformeret. Det vilde jo føre til, at ogsaa Kommunisten og Socialdemokrater vilde møde op i Uniform, og saa har vi Spillet gaaende; de optræder ved de politiske Møder, ophidser hinanden, og saa ved vi, hvad der sker. Derfor tror jeg, vi opererer paa den rigtige Linie, naar vi fortsætter med denne Lovgivning. Forskellige Lempelse har vi jo ogsaa opnaaet, og navnlig gælder dette de 30.000 Spejdere. Jeg er meget glad ved her at kunne konstatere, at der har samlet sig et stort Flertal om, at de skal holdes uden for Uniformsforbudet — det er direkte udtalt i Lovforslagets § 1.

Et af de Punkter, hvor vi er noget mindre tilfreds med Resultatet, idet vi uden Held har søgt at faa gennemført en efter vor Opfattelse bedre Ordning, er Bestemmelserne om de frivillige Korps. Vi har foranlediget, at vi fik en Samtale med den højtærede Stats- og Forsvarsminister; det er jo ham, der har afsluttet en Overenskomst med de frivillige Korps, der er resulteret i, at de har Lov til at bære Uniform, naar de gaar til og fra Øvelser — og naturligvis ogsaa under Øvelserne —, og de maa ogsaa beholde Uniformen paa, naar de gaar til deres Manufaktur umiddelbart efter at have været til disse Øvelser. Det er efter min Mening ikke fuldt tilfredsstillende, og jeg havde Lejlighed til at sige til Ministeren — hvad jeg ogsaa skal sige her —, at jeg synes, han optræder alt for smaaligt over for disse Korps; men man maa jo indrømme, at de altsaa nu kan udføre deres Øvelser. Der skal jo bringes forskellige Ofre, vi har ikke kunnet komme videre, og at lade Forslaget springe paa dette Punkt mente vi ikke, vi kunde forsvare.

Jeg mener ikke, det vil tjene noget fornuftigt Formaal, og jeg tror allerminst, det vil gavne de frivillige Korps — hvad jeg for øvrigt har udtalt allerede ved første Behandling —, at vi paa ny rejser en stor Debat om disse Korps. Det er muligt, at man fra konservativ Side lægger an herpaa — og det maa de jo om —, men jeg tror ikke, det vil være formaalistjensligt; for der skal jo en Overenskomst til mellem Forsvarsministeren og disse Korps, og hvis Striden her spidser til, er jeg meget tilbøjelig til at tro, at Forsvarsministeren er den stærkeste. Derfor tror jeg ikke, vi skal rejse nogen stor